

La belle année

EN FILM AV
**ANGELICA
RUFFIER**

DET VACKRA ÅRET

**SPECIAL JURY
AWARD**
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
ROTTERDAM
2026

 TEMPO
HONORARY MENTION
TEMPO DOCUMENTARY
AWARD

PRODUCENTER BRYNHILDUR ÞÓRARINSDÓTTIR & MARTA DAULIÜTÉ / MDEMCO FOTOGRAF SIMON AVERIN MARKSTRÖM KLIPPARE ANNA EBORN
KOMPOSITÖR LEO SVENSSON SANDER LJUDDDESIGN & MIX THOMAS ANGELL ENDRESEN COLORIST TORMOD KYRRE HAUGE LJUDTEKNIKER ASTRID AHLBOM ANDERSSON
AFFISCHDESIGN LUKAS MÖLLERSTEN EXEKUTIVA PRODUCENTER ELISABETH MARJANOVIĆ CRONVALL & ELIN LILLEMAN ERIKSSON
EN SAMPRODUKTION MELLAN ALDELES / TURID ROGNE & ELISABETH KLEPPE, FILM STOCKHOLM / RAFAEL FRANCO, FILMPOOL NORD / KATJA HÄRKÖNEN
MED STÖD AV SVENSKA FILMINSTITUTET / ANNA WEITZ, NORSKA FILMINSTITUTET / CHARLOTTE RØDGER TVEDT,
VESTNORSK FILMSENTER / KLARA NILSSON GRUNNING, KONSTNÄRSNÄMNDEN DISTRIBUTION FOLKETS BIO AB

ALDELES

 Svenska
Filminstitutet

 Norsk
filminstitutt

 Film
Stockholm

filmpool@nord

vestnorsk
FILMSENTER

 Konstnärnämnden
The Swedish Arts Council Committee

ODD SLICE
FILMS

 FOLKETS
BIO

La belle année

När Angelica tömmer sin nyligen avlidne och frånvarande fars hem upptäcker hon sina tonårsdagböcker, vilket återväcker en hemlig första kärlek i en självbiografisk dokumentär där sorg, minne och begär flätas samman.

SYNOPSIS

En poetisk och innerlig berättelse om förlust, passion och en omöjlig ungdomskärlek som väcks till liv på nytt. När Angelicas pappa dör återvänder hon och hennes bror till barndomshemmet i Avignon i södra Frankrike – ett gammalt hus fyllt av bråte, nostalgi och minnen av en våldsam far de båda flydde från för länge sedan. Under utrensningen återupptäcker Angelica sina tonårsdagböcker, fyllda av berättelser om en hemlig kärlek till historieläraren Sylvie, Miss S. Genom dagböckerna vävs nutid och dåtid samman och huset blir en plats för Angelica att iscensätta sina minnen och fantasier. I takt med att hon bearbetar det förflutna, grips hon av en häftig längtan efter att återigen få träffa Miss S.

REGISSÖRENS STATEMENT

Var hittar vi mening i livets mest omvälvande ögonblick, som när en förälder dör eller när vi kämpar med tonårstidens förvirring? Ögonblick som tvingar oss att omdefiniera oss själva och vår plats i världen. Vilka berättelser berättar vi för oss själva för att överleva? För att känna oss mindre ensamma?

Miss S. kom in i mitt liv vid två avgörande vändpunkter. Som sextonåring blev min kärlek till henne en livlina mitt i ett turbulent familjeliv präglad av min fars våld. Hon blev både en bekant och en fantasigestalt, och den fiktion jag skapade kring henne hjälpte till att fylla ett tomrum som annars kanske hade fyllts av den dominans och det våld jag upplevde från min far.

Efter hans död hösten 2021 tog jag på mig ansvaret att ta hand om hans dödsbo. Det var ingen enkel uppgift, eftersom varje centimeter av mitt barndomshem, nu överfullt av saker – kändes hemsökt av hans närvaro. Ensam i huset, med sorg och ilska som ständiga följeslagare, började jag göra det jag alltid gjort när verkligheten blev för svår: jag betraktade mitt liv som en film.

Ur detta perspektiv uppstod Angelica, mitt filmiska jag. Filmen följer Angelica när hon söker försoning, delvis genom att rensa ut huset tillsammans med sin bror, en kathartisk process som bearbetar deras gemensamma erfarenheter av otrygghet och delvis genom hennes möte med Miss S. Där söker hon kontinuitet och kanske en ny typ av relation.

De känslor och egenskaper som mitt tonårsjag projicerade på Miss S. speglar hennes egen sökan efter identitet och trygghet. Men varför den vuxna Angelica vill träffa Miss S. vet hon inte själv i filmens nutid; kanske är hon fortfarande lite förtrollad. Som regissör kan jag i efterhand tolka det som en sökning efter försoning mellan den perfektion som är möjlig i fiktionen och livets nödvändiga ofullkomlighet.

Hon behöver bryta förtrollningen kring det utsagda och möta en verklig person i en relation hon har drömt om - som två vuxna. Men jag vill också att publiken ska undra om deras kärlek – omöjlig då – kanske kan vara möjlig nu.

Angelica är en karaktär som vill tro, och därför inträffar många sammanträffanden i hennes liv. Som regissör letar jag efter åter-

kommande motiv i materialet – det lättantändliga gräset, lien hos farfar, breven. Den unga Angelica ger Sylvie en bok som den vuxna Angelica får se igen när de möts. Jag föreställer mig filmen i karmosinrött, en färg som symboliskt genomsyrar berättelsen.

Jag beskriver ofta *La belle année* som autofiktion. Jag tror att man kan gå längre och säga mer – mer ärligt, mer precist, mer direkt – när man använder sig själv. Jag har upplevt det, därför kan jag tala om det. Jag inspireras av litteratur och författare som Annie Ernaux, Maggie Nelson och Alison Bechdel, som fördjupar sig i sina egna livserfarenheter för att hitta det universella och nya normkritiska perspektiv på världen de lever i.

Mitt mål är också att nå det universella genom min specifika erfarenhet. I denna process fungerar jag både som regissör och protagonist. Filmen följer mig genom intensiva ögonblick i mitt liv, både smärtsamma och glädjefyllda. Distans till mitt eget material uppstår i dialog med teamet, särskilt med fotografen Simon Averin och klipparen Anna Eborn. Även om jag bestämmer vilka dokumentära situationer som ska filmas och skriver de fiktiva, söker jag teamets tolkningar för att kunna släppa kontrollen. Vårt stabila team har vuxit in i berättelsen under fyra år, och det är denna sammansättning av människor som formar filmens uttryck.

Jag vill att *La belle année* ska vara en hyllning till film och litteratur, till de fiktiva karaktärer som vägleder oss genom livet. Den speglar livets hårda och svårfångade ögonblick men är också ett varmt och inbjudande filmiskt rum som rymmer hela spektrumet av mänskliga känslor och kanske kan erbjuda tröst.

Jag vill ge publiken ett rum att känna tillsammans med mig. Att blotta känslor som inte är svartvita. Där sorgen är arg och där den mest tragiska kärleken kan vara en grundläggande kraft.

Den här filmen gräver i de krafter som bygger en människas personlighet och i hur man kan födas ur sin ömhet för en annan människa. Att bygga en film parallellt med att jag själv levte händelserna den berättar om har gett mig ett rum för reflektion, lek och tröst.

Den här filmen är min följeslagare, och jag skulle vilja att den också blir det för publiken.

ANGELICA RUFFIER

Angelica Ruffier är manusförfattare och regissör, född i Luleå, uppvuxen i Frankrike och bosatt i Sverige sedan 2017. Hon har en masterexamen i dokumentärregi från Stockholms konstnärliga högskola.

La belle année är hennes första långfilm och ett av tre projekt som tilldelades Svenska Filminstitutets Wild Card 2023.

MDEMC

MDEMC är ett Stockholmsbaserat produktions- och distributionsbolag för film, grundat 2010 och drivs av Elisabeth Marjanović Cronvall, Marta Dauliūtė och Elin Lilleman Eriksson.

Bolaget fokuserar på auteurfilm med hög konstnärlig kvalitet, analytisk skärpa och experimentell drivkraft. Med titlar som visats och pitchats på festivaler som Cannes, IDFA, Locarno, Venedig, Hot Docs, FID Marseille och DOK Leipzig har MDEMC etablerat sig som ett framgångsrikt oberoende produktionsbolag på den internationella filmscenen.

Tillsammans med filmskapare, andra konstnärer och akademiker strävar MDEMC kontinuerligt efter att skapa bredare sammanhang för sina filmer och undersöker hur film kan spela en aktiv roll i det offentliga samtalet, bortom traditionella visningsplattformar.

PRODUKTIONSUPPGIFTER

MANUS OCH REGI Angelica Ruffier

PRODUCENTER Brynhildur Þórarinsdóttir & Marta Dauliūtė, MDEMC

SAMPRODUCENTER Turid Rogne & Elisabeth Kleppe, Aldeles AS

Rafael Franco, Film Stockholm

Katja Härkönen, Filmpool Nord

FOTO Simon Averin Markström

KLIPPNING Anna Eborn

KOMPOSITÖR Leo Svensson Sander

LJUDDSIGN OCH MIX Thomas Angell Endresen

PRODUCERAD MED STÖD AV Svenska Filminstitutet, Norska Filminstitutet,
Vestnorsk Filmsenter och Konstnärsnämnden

